

יהודה זלצר

בן חיה-גיטל ואברהם-שמואל, נולד ביום ט"ז באב תרפ"א (20.8.1921) בעיר סיביו, רומניה, ונתחנך ברוח היהדות המסורתית. הוא למד ב"ישיבה" והגה בין כתליה את רעיון שיבת-ציון. בשנת 1944, לאחר שעברו עליו אימי המלחמה וניצל מציפורני הנאצים, עלה לארץ בספינה "טורוס", כחבר מאורגן בתנועת "תורה ועבודה", התיישב בנתניה ועבד במקצוע היהלומים. כחבר פעיל ב"הגנה" המקומית מילא בנאמנות את התפקידים שהוטלו עליו וגם השתתף בהורדת עולים לחוף בתקופת השלטון הבריטי. באחד הלילות נפצע במלאו תפקידי שמירה בשכונת בן-ציון בנתניה. יהודה פצע אחד מתוקפיו, שנתפס עוד באותו לילה הודות לעוז-רוחו. היה אדם צנוע בהליכותיו ובעל אופי מוצק.

בפרוץ מלחמת-העצמאות התגייס לפלוגה דתית בחטיבת "אלכסנדרוני" ולחם בנגב. בעת מבצע "חורב" נערך מבצע "חיסול" נגד "כיס פלוג'ה", שבו היתה נצורה חטיבה מצרית. ההתקפה נערכה על אגפו המזרחי של ה"כיס", באזור עיראק אל-מנשיה. כוחות "אלכסנדרוני" פרצו לכפר מדרום והשתלטו על חלקו, אך הסתערום על התל שמצפון לכפר נהדפה. בינתיים התאוששו המצרים, תקפו נגד ואילצו את כוחותינו לסגת. חלק מהכוח נלכד בתוך הכפר. בקרב זה נפל, ביום כ"ו בכסלו תש"ט (28.12.1948) כשחש להגיש עזרה לחברו הפצוע. נקבר בפלוג'ה. הניח אחריו אישה, לאה וילדה.

ביום י"ז בכסלו תש"י (8.12.1949) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בנחלת יצחק.

הולכים לזכרם